

Chúa Nhật tuần I mùa Vọng năm A

⇒ Điem Isaia con trai của Amos đã thấy về Giuđa và Giêru-salem. Điem sẽ xảy ra trong những ngày sau hết, là núi của nhà Chúa được xây đắp trên đỉnh các núi, và núi ấy sẽ cao hơn các đồi, và các dân nước sẽ đổ về đó.

Nhiều dân tộc sẽ đến và nói rằng: ***“Hãy đến, chúng ta hãy lên núi Chúa và lên nhà Thiên Chúa của Giacóp. Người sẽ dạy chúng ta đường lối của Người, và chúng ta sẽ đi theo ý định của Người”***; vì luật pháp sẽ ban ra từ Sion, và lời Chúa sẽ phát ra từ Giêrusalem.

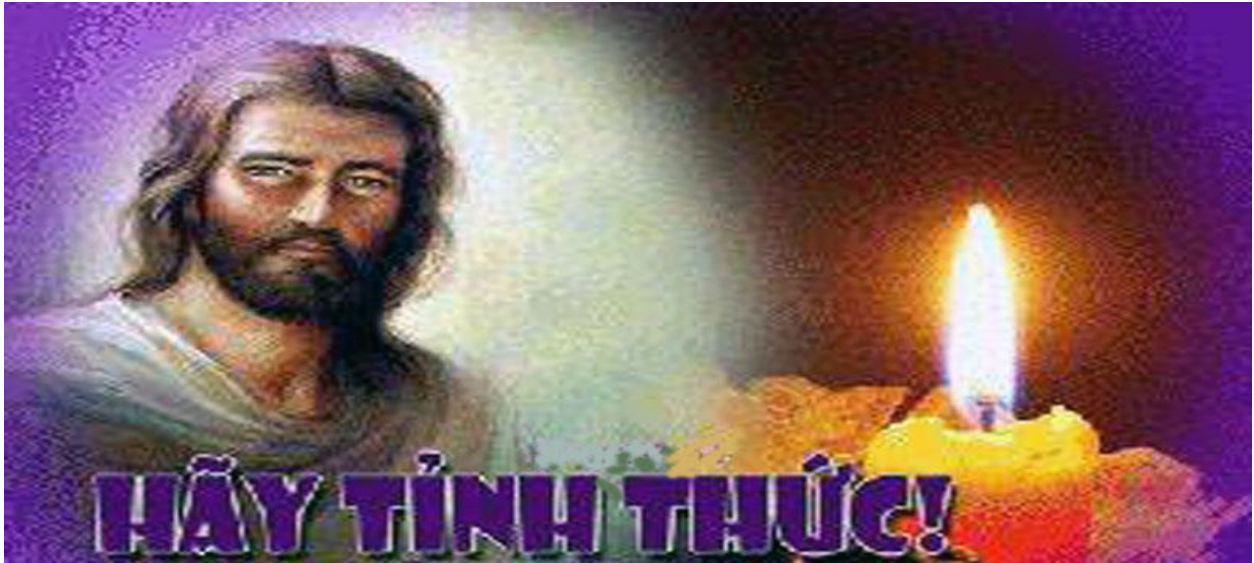
Người sẽ xét xử các dân ngoại và khiển trách nhiều dân tộc. *Họ sẽ lấy grom mà rèn nên lưỡi cày, lấy giáo rèn nên lưỡi liềm. Nước này không còn tuốt grom ra đánh nước kia nữa; người ta cũng sẽ không còn thao luyện để chiến đấu nữa.* Hỡi nhà Giacóp, hãy đến, và chúng ta hãy bước đi trong ánh sáng của Chúa. (Is 2:1-5)

⇒ Anh em thân mến, biết rằng thời này là lúc chúng ta phải thức dậy. Vì giờ đây, phần rỗi chúng ta gần đến, hơn lúc chúng ta mới tin đạo. **Đêm sắp tàn, ngày gần đến. Chúng ta hãy từ bỏ những hành vi ám muội và mang khí giới ánh sáng.** Chúng ta hãy đi đứng đàng hoàng như giữa ban ngày, không ăn uống say sưa, không chơi bời dâm dăng, không tranh chấp ganh tị. Nhưng hãy mặc lấy Chúa Giêsu Kitô, và chớ lo lắng thoả mãn những dục vọng xác thịt. (Rm 13:11-14)

⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: “Trong thời ông Noe xảy ra thế nào, thì lúc Con Người đến cũng như vậy. Cũng như trong những ngày trước đại hồng thủy, người ta ăn uống, dựng vợ gả chồng, mãi đến chính ngày ông Noe vào tàu mà người ta cũng không ngờ, thành linh đại hồng thủy đến và cuốn đi tất cả, thì khi Con Người đến, cũng sẽ xảy ra như vậy. Khi ấy sẽ có hai người đàn ông đang ở ngoài đồng, một người được tiếp nhận, một người bị bỏ rơi. Và có hai người đàn bà đang xay bột, một người được tiếp nhận, còn người kia bị bỏ rơi. Vậy hãy tỉnh thức, vì không biết giờ nào Chúa các con sẽ đến.

“Nhưng các con phải biết điều này, là nếu chủ nhà biết giờ nào kẻ trộm đến, hẳn ông ta sẽ canh phòng, không để cho đào ngạch khoét vách nhà mình. Vậy các con cũng phải sẵn sàng, vì lúc các con không ngờ, Con Người sẽ đến”. (Mt 24:37-44)

⇒

+> “...*Hãy đến, chúng ta hãy lên núi Chúa và lên nhà Thiên Chúa của Giacóp. Người sẽ dạy chúng ta đường lối của Người, và chúng ta sẽ đi theo ý định của Người...*”

== Tổ tiên loài người kể từ nguyên tổ Adong&Eva bị đuổi ra khỏi vườn Eden với mong ước/hy vọng được “cứu chuộc” (theo lời hứa của Đấng Tạo Hóa, ẩn tàng trong câu nguyên rủa con rắn ác độc đã cám dỗ loài người phản nghịch: ”Ta sẽ đặt mối thù giữa mi và **người nữ**. **Người sẽ đập nát đầu mi**, còn mi sẽ rình cắn gót chân Người” - St 3,15-), cho đến sau thời Noah, và cho đến “thời gian sau hết” – thời gian Thiên Chúa thực hiện lời hứa “cứu chuộc loài người” được nhắc đi nhắc lại nhiều lần qua các ngôn sứ, đặc biệt ngôn sứ Isaia trong bài đọc 1 hôm nay.

== “... Người sẽ dạy chúng ta đường lối của Người, và chúng ta sẽ đi theo ý định của Người” = tiêu chuẩn để nhận lãnh ơn “cứu chuộc” được viết ra thật rõ ràng: ĐI THEO ĐƯỜNG LỐI mà Người sẽ dạy cho chúng ta...

+> “... Họ sẽ lấy gươm mà rèn nên lưỡi cày, lấy giáo rèn nên lưỡi liềm. Nước này không còn tuốt gươm ra đánh nước kia nữa; người ta cũng sẽ không còn thao luyện để chiến đấu nữa...”

== “... Họ sẽ lấy gươm mà rèn nên lưỡi cày, lấy giáo rèn nên lưỡi liềm” = “lưỡi cày” – “lưỡi liềm” = Một bức tranh quá đẹp điềm tô một nếp sống thanh bình, an vui hạnh phúc...

== Đây là thời ngôn sứ Isaia khoảng 2-3 ngàn năm về trước... với vũ khí “đánh nhau chí chóc” cũng chỉ là gươm giáo và kẻ chết người bị thương máu me đầy người trông cũng ghê rợn, trong thời cận đại, vũ khí dùng để “đánh nhau chí chóc” xem ra không ghê rợn bằng nhưng thời đó nhưng chúng ta cũng thừa biết cảnh trạng của những nạn nhân chắc hẳn không kém phần thâm thảm!

= Ví dụ: theo *Lịch sử cô Hương* - SỨC TÀN PHÁ KINH HOÀNG CỦA BOM NGUYỄN TỬ - Hai vụ ném bom nguyên tử ở Hiroshima và Nagasaki đã đi vào lịch sử như một trong những hậu quả thảm khốc nhất do chiến tranh gây ra. Sau hơn 75 năm, những gì đã xảy ra vẫn là nỗi ám ảnh đối với 2 thành phố Hiroshima và Nagasaki, cũng như Nhật Bản (và toàn thể nhân loại). **Không phải tất cả các thi thể nạn nhân của vụ ném bom đều được xác định danh tính vì nhiều thi thể đã cháy hoàn toàn thành tro bụi...**

Dù sao thì sẽ đến thời kỳ người ta “thôi học nghề chinh chiến...” – nghĩa là “muốn có hòa bình phải chuẩn bị chiến tranh” sẽ là điều bất hạnh cho loài người – thay vào đó phải là : “đúc gươm đao thành cuốc thành cày –

“rèn giáo mác nên liềm nên hái” hoặc sáng tạo thành máy móc hiện đại cho mùa gặt hoa màu ruộng đất ngày càng thêm phong phú dồi dào khắp nơi...

+> “Anh Em thân mến, **Đêm sắp tàn, ngày gần đến. Chúng ta hãy từ bỏ những hành vi ám muội và mang khí giới ánh sáng...**”

== Trái qua hàng ngàn năm của lịch sử nhân loại: sinh tồn, tranh chấp rồi làm hoà với nhau, đánh đấm nhau chí choé rồi bắt tay làm hòa trong vòng vài năm hay vài chục năm, rồi cuộc chiến tranh “lạnh” từ từ “sưởi ấm đến độ bộc phát tung bùng nóng hổi...” Trong suốt thời gian đó, loài người **mang khí giới** gì? “khí giới tối tăm” nghĩa là của sự chết chóc tan thương tàn phá? Thánh Phaolô coi khoảng thời gian “tăm tối” đó như là những đêm u tối mê muội của lòng người tạo vật, khư khư với **những hành vi ám muội** – gì gì mà “muốn có hòa bình phải chuẩn bị chiến tranh”, nghĩa là nếp sống an vui hạnh phúc chỉ thể hiện trên mặt đất **NẾU và CHỈ NẾU** loài người đổ dồn bao trí tuệ tài của vào việc gây chết chóc và đau thương tan tóc thì **MỚI...** được? **thay vì đổ dồn hết sinh lực vào việc “rèn giáo mác nên liềm nên hái” để cùng thiên nhiên màu mỡ tạo nên cuộc sống cơm no áo ấm, an vui hạnh phúc đầy tình người?** – thật là không thấy cũng không cảm nhận được thế nào là **vinh quang sáng ngời của Đấng Tạo Hóa** trong việc dùng “**khí giới ánh sáng**” đã có sẵn!

* **những hành vi ám muội** đem đến cho toàn dân những ê chề thất vọng, những đau thương thù hận, những khổ sầu buồn tủi, những lo âu sầu khổ...

* Trái lại, những **vinh quang sáng ngời của Đấng Tạo Hóa** ẩn tàng niềm hy vọng, yêu thương, vui mừng và bình an.

== Thánh Phaolô không ngừng nhắc nhở: Thời gian đã điềm: báo hiệu cho biết **Đêm sắp tàn, ngày gần đến, khí giới ánh sáng** đang dần dần tỏ hiện.

== Lại thêm một Mùa Vọng đến – Mùa mong đợi **HY VỌNG – YÊU THƯƠNG – VUI MỪNG – BÌNH AN** – tuôn tràn từ Trời Cao, từ Đấng Tạo Hóa muôn loài muôn vật, hằng yêu thương quý trọng mỗi tạo vật của Mình.

